

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 89/391/EEG, dess särdirektiv samt rådets direktiv 83/477/EEG, 91/383/EEG, 92/29/EEG och 94/33/EG för att förenkla och rationalisera rapporterna om det praktiska genomförandet"

KOM(2006) 390 slutlig – 2006/0127 (COD)

(2007/C 93/10)

Den 20 september 2006 beslutade rådet att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ovan nämnda yttrande.

Facksektionen för sysselsättning, sociala frågor och medborgarna, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 19 december 2006. Föredragande var Thomas Janson.

Vid sin 432:a plenarsession den 17–18 januari 2007 (sammanträdet den 17 januari 2007) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 150 röster för 1 röst emot och 6 nedlagda röster:

1. Sammanfattning och slutsatser

1.1 Arbetsmiljön är en EU-kompetens som är viktig för en hållbar konkurrens på den inre marknaden och för ett socialt Europa. Företagen skall inte kunna konkurrera med arbetstagares hälsa och arbetsmiljö som insats.

1.2 Medlemsstaterna skall enligt ett flertal arbetsmiljödirektiv utarbeta rapporter om det praktiska genomförandet. I de gällande bestämmelserna föreskrivs olika intervall för hur ofta de nationella rapporterna om det praktiska genomförandet skall lämnas in till kommissionen (vart fjärde eller vart femte år). I och med kommissionens förslag kommer dessa skillnader att utjämnas, och den befintliga lagstiftningen rationaliseras, genom att det föreskrivs en enda rapport vart femte år om det praktiska genomförandet för samtliga direktiv.

1.3 EESK välkomnar kommissionens förslag. Rapporteringen har tagit mycket tid i anspråk för nationella myndigheter, och förslaget innebär klara tids- och kostnadsbesparingar.

1.4 Genom att samordna frekvensen och inordna all rapportering i en sammanhängande rapport får de nationella myndigheterna bättre överblick. Det ger också bättre möjligheter att rapportera om samband mellan de olika hälsorisker direktiven söker förebygga. Att det regelbundet utarbetas rapporter om det praktiska genomförandet av direktivens bestämmelser på arbetsmiljöområdet är viktigt för att skapa en överblick av åtgärderna och hur de inverkar på arbetstagarnas hälsa och säkerhet i Europeiska unionen. EESK anser dock att kommissionen borde föreslå en plikt för medlemsstaterna att rådgöra med arbetsmarknadens parter om alla kapitel i rapporten innan denna skickas till kommissionen samt att parternas synpunkter skall inkluderas.

1.5 Förslaget innebär också att det skapas större transparens till nytta för medborgarna och intressenterna. På så sätt förs Europa närmare medborgarna och demokratin stärks.

2. Skäl

2.1 Sammanfattning av kommissionens meddelande

2.1.1 Kommissionens syfte med förslaget är att förenkla och rationalisera bestämmelserna i gemenskapsdirektiven om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet i arbetet. Enligt dessa direktiv är medlemsstaterna och kommissionen skyldiga att rapportera om det praktiska genomförandet av bestämmelserna.

2.1.2 Medlemsstaterna skall enligt ett flertal arbetsmiljödirektiv utarbeta rapporter om det praktiska genomförandet. I de gällande bestämmelserna föreskrivs olika intervall för hur ofta de nationella rapporterna om det praktiska genomförandet skall lämnas in till kommissionen (vart fjärde eller vart femte år). I och med kommissionens förslag kommer dessa skillnader att utjämnas, och den befintliga lagstiftningen att rationaliseras, genom att det föreskrivs en enda rapport vart femte år om det praktiska genomförandet för samtliga direktiv, bestående av en allmän del med de allmänna principerna och de aspekter som är gemensamma för alla direktiv, samt separata kapitel för de särskilda aspekterna i respektive direktiv. Den första rapporten skall avse perioden 2007–2012.

2.1.3 Medlemsstaterna skall enligt rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ⁽¹⁾ samt de särdirektiv ⁽²⁾ som avses i artikel 16.1 i det direktivet utarbeta en rapport om det praktiska genomförandet, som i sin tur skall tjäna som underlag för kommissionens rapport. I tre andra direktiv föreskrivs också rapporter ⁽³⁾.

2.1.4 Kommissionens förslag innebär också att tre andra direktiv på området där det inte föreskrivs rapporter skall inkluderas i rapporteringsskyldigheten. Dessa tre direktiv är rådets direktiv 83/477/EEG av den 19 september 1983 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/54/EG av den 18 september 2000 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agens i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽⁵⁾ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i rådets direktiv 89/391/EEG) ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 89/654/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa på arbetsplatsen (EGT L 393, 30.12.1989, s. 1), rådets direktiv 89/655/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (EGT L 393, 30.12.1989, s. 13), rådets direktiv 89/656/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av personlig skyddsutrustning på arbetsplatsen (EGT L 393, 30.12.1989, s.18), rådets direktiv 90/269/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för hälsa och säkerhet vid manuell hantering av laster där det finns risk för att arbetstagare drabbats av skador, särskilt i ryggen (EGT L 156, 21.6.1990, s. 9), rådets direktiv 90/270/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för säkerhet och hälsa i arbete vid bildskärm (EGT L 156, 21.6.1990, s. 14), rådets direktiv 92/57/EEG av den 24 juni 1992 om minimikrav för säkerhet och hälsa på tillfälliga eller rörliga byggarbetsplatser (EGT L 245, 26.8.1992, s. 6), rådets direktiv 92/58/EEG av den 24 juni 1992 om minimikrav beträffande varselmärkning och signaler för hälsa och säkerhet i arbetet (EGT L 245, 26.8.1992, s. 23), rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (EGT L 348, 28.11.1992, s. 1), rådets direktiv 92/91/EEG av den 3 november 1992 om minimikrav för förbättring av arbetstagarnas säkerhet och hälsa inom den del av utvinningsindustrin som utnyttjar borrhning (EGT L 348, 28.11.1992, s. 9), rådets direktiv 92/104/EEG av den 3 december 1992 om minimikrav för förbättring av arbetstagarnas säkerhet och hälsa inom utvinningsindustri ovan och under jord (EGT L 404, 31.12.1992, s. 10), rådets direktiv 93/103/EG av den 23 november 1993 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbete ombord på fiskefartyg (EGT L 307, 13.12.1993, s. 1), rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (EGT L 131, 5.5.1998, s. 11), Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/92/EG av den 16 december 1999 om minimikrav för förbättring av säkerhet och hälsa för arbetstagare som kan utsättas för fara orsakad av explosiv atmosfär (EGT L 23, 28.1.2000, s. 57), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/44/EG av den 25 juni 2002 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (vibration) i arbetet (EGT L 177, 6.7.2002, s. 13), Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/10/EG av den 6 februari 2003 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (buller) i arbetet (EUT L 42, 15.2.2003, s. 38), Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/40/EG av den 29 april 2004 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (elektromagnetiska fält) i arbetet (EUT L 159, 30.4.2004, s. 1) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/25/EG av den 5 april 2006 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (artificiell optisk strålning) i arbetet (EUT L 114, 27.4.2006, s. 38). I tre av direktiven på området föreskrivs inga rapporter om det praktiska genomförandet, nämligen rådets direktiv 83/477/EEG av den 19 september 1983 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/54/EG av den 18 september 2000 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agens i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i rådets direktiv 89/391/EEG).

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/383/EEG av den 25 juni 1991 om komplettering av åtgärderna för att främja förbättringar av säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare med tidsbegränsat anställningsförhållande eller tillfälligt anställningsförhållande (EGT L 206, 29.7.1991, s. 19), rådets direktiv 92/29/EEG av den 31 mars 1992 om minimikrav avseende säkerhet och hälsa för förbättrad medicinsk behandling ombord på fartyg (EGT L 113, 30.4.1992, s. 19) samt rådets direktiv 94/33/EG av den 22 juni 1994 om skydd av minderåriga i arbetslivet (EGT L 216, 20.8.1994, s. 12).

⁽⁴⁾ EGT L 263, 24.9.1983, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 262, 17.10.2000, s. 21.

⁽⁶⁾ EGT L 229, 29.6.2004, s. 23.

2.2 Allmänna kommentarer

2.2.1 Arbetsmiljön är en EU-kompetens som är viktig för en hållbar konkurrens på inre marknaden och för ett socialt Europa. Företagen skall inte kunna konkurrera med arbetstagares hälsa och arbetsmiljö som insats.

2.2.2 EESK välkomnar kommissionens förslag. Förslaget innebär klara tids- och kostnadsbesparingar för medlemsstaterna. Rapporteringen har tagit mycket tid i anspråk för nationella myndigheter. På grund av de olika direktivens tidsscheman görs utvärderingar i dag praktiskt taget kontinuerligt, vilket ger upphov till orimliga administrativa kostnader.

2.2.3 Genom att samordna frekvensen och inordna all rapportering i en sammanhängande rapport får de nationella myndigheterna bättre överblick. Det ger också bättre möjligheter att rapportera om samband mellan de olika hälsorisker direktiven söker förebygga. Olika arbetsmiljöproblem har ofta kopplingar till varandra och en samordnad rapportering kan ge en bättre bild av de övergripande effekterna av direktiven. Att det regelbundet utarbetas rapporter om det praktiska genomförandet av direktivens bestämmelser på arbetsmiljöområdet är viktigt för att skapa en överblick av åtgärderna och hur de inverkar på arbetstagarnas hälsa och säkerhet i Europeiska unionen.

2.2.4 EESK anser dock att kommissionen borde föreslå en plikt för medlemsstaterna att rådgöra med arbetsmarknadens parter för alla kapitel i rapporten innan denna skickas till kommissionen samt att parternas synpunkter skall inkluderas.

2.2.5 Förslaget innebär också att det skapas större transparens till nytta för medborgarna och intressenterna. På så sätt förs Europa närmare medborgarna och demokratin stärks.

Bryssel den 17 januari 2007

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Dimitris DIMITRIADIS
